

Instrui Esperanton en Indonezio

de Heidi GOES (Belgio)

En nia movado ni malofte aŭdas ion pri Indonezio, grandega insularo en sud-orienta Azio. Tamen antaŭ duona jardeko estis ankoraŭ forta movado tie. Jam de preskaŭ tri jaroj mi esploras pri la historio de la tiea movado (jam aperis artikoloj tiurilataj en *Esperanto en Azio* n-roj 60, 61 kaj 62), kaj mi intencis iri surloken por esplori kaj samokaze partopreni en la kvara *Azia Vegetarana Kongreso* en Batam, Indonezio – prepare al la partopreno de TEVA en la *Internacia Vegetarana Kongreso* en Ĝakarto en oktobro ĉi-jare – sed fine, instigite de KAEM, mi ankaŭ instruis E-on. Pri tiu instruado mi volas ĉi tie mallonge rakonti. Artikoloj en la revuo *Esperanto* (feb. 2010), *Esperanto en Azio* (nr. 67) kaj *Esperantista Vegetarano* (2010/1) traktas ankaŭ aliajn aspektojn de la vojaĝo. Prepare al la vojaĝo, mi kontaktis indonezianojn jam konatajn al mi kaj pere de ili aliajn homojn, sed mi ankaŭ uzis la socian reton *Facebook* kaj la

gastigan reton www.couchsurfing.com, ĉar la kontaktitaj universitatoj kaj internaciaj lernejoj tute ne reagis, do mi devis trovi alian manieron... Tiel post multe da retumado, mi povis fiksi lokojn kaj datojn por lecionoj en kvar urboj kaj ankaŭ jam certiĝi pri minimuma nombro da partoprenantoj. Sed la surlokaj cirkonstancoj ofte estis surprizaj: en Batam tute neatendite (nur kun iomete da varbado ĉe mia gastiganto) mi povis instrui po horon al tri grupoj da lernejoj kaj iliaj instruistoj, kaj en mia lasta tago tie mi estis invitita instrui en plia loko, kaj aliloke foje estis multe malpli aŭ multe pli da homoj ol atendite...

Rilate al la surloka ekipaĵo mi devis foje tuj adaptiĝi... en unu el la bazlernejoj mi eksciis, ke mi havos neniun teknikajon je mia dispo, sed mi ankaŭ povis instrui tie nur mallonge, kaj tio ne estis problemo. Sed en Yogyakarta, kie estis bela klaso kun granda ekrano kaj projekciilo, mi devis kelkfoje rapide komenci alian ekzercon, pro tio ke la elektro forfalis kaj revenis plurfoje dum la kvarhora kurso. Tre ofte homoj ne povis resti dum la tuta kurso (se ĝi daŭris pli ol horon) aŭ alvenis pli malfrue, kaj se temis pri pluraj personoj, kiuj alvenis post du horoj (mi ja ne volis rifuzi ilin...) necesis foje almenaŭ la alfabeton ripeti, por ke ili povu iom sekvi la ceteron. Tre ofte, kiam mi instruis en la sama loko pli ol horon, la kunorganizanto donacis al la lernantoj manĝetojn, foje abunde, foje tre simple; preskaŭ ĉie mi estis akceptita tre varmkore kaj invitita reveni. La rektoro de la multekosta universitato Widyatama en Bandung ĉeestis parton de mia kurso kaj sciigis ke se estus iu instruisto havebla surloke, li organizus daŭran kurson tie.

Fine mi sukcesis instrui E-on dum kvardek kvar horoj, en 6 diversaj urboj

(Batam, Yogyakarta, Semarang, Bandung, Ĝakarta kaj Bogor) kaj tio en diversaj lokoj: du bazlernejoj, du mezlernejoj, du altlernejoj, tri universitatoj kaj unu muzeo kaj aldone tri-foje hejme ĉe gastigantoj aŭ amikoj, kaj unu fojon por grupo da lernantoj de hejma instruistino, kiu mem estis sekvinta la kurson la antaŭan tagon. Entute partoprenis preskaŭ 500 infanoj, studentoj kaj plenkreskuloj. Mi

disdonis pli ol cent ekzemplerojn de la E-ŝlosilo por indonezianoj (*Kunci Esperanto*), kiun UEA sukcesis eldoni ĵus antaŭ mia vojaĝo, kaj preskaŭ cent *Poŝamikojn* por ebligi al la lernantoj mem studi. Ne eblis donaci tiujn libretojn al ĉiuj, sed eĉ tiuj, kiuj partoprenis nur unu aŭ du horojn, ricevis materialojn por plustudi, kiel ekz. kopion de la gramatika parto de la ŝlosilo, vortoliston de indoneziaj vortoj kiuj similas al sia Esperanta ekvivalento kaj liston de interesaj retligiloj por pluinformiĝi pri E-o. (En Semarang, Bandung kaj Ĝakarto aperis paperaj kaj retaj gazetartikoloj pri la kursoj kaj/aŭ pri E-o ĝenerale, kun mencio pri la kursoj. Ligiloj al tiuj artikoloj aperas en la Ipernity-blogo de *edukado.net*, kie legiĝas ankaŭ pli detala raporto pri la vojaĝo.) Mi planas denove viziti Indonezion okaze de la *Internacia Vegetarana Kongreso* en Ĝakarto, de la unua ĝis la sesa de oktobro 2010. Dum tiu kongreso TEVA plej verŝajne havos budon kun informoj pri E-o, kaj donus bonan impreson se ĉe ĝi deĵorus apud indoneziaj komencantoj ankaŭ eksterlandaj esperantistoj. Antaŭ, dum kaj post la kongreso mi volas organizi ne nur kursojn, sed ankaŭ, se eble, ekzamenojn. Por ĉio ĉi estas bonvenaj pliaj spertaj esperantistoj, kaj pli bone eĉ instruistoj kaj rajtigitaj ekzamenantoj. Se vi pensas iri tien, aŭ alimaniere povus helpi, bonvolu kontakti min:

Blogo de edukado.net pri mia vojaĝo:

<http://www.ipernity.com/blog/edukado.net/201669>

Facebook-grupo por indoneziaj esperantistoj:

<http://www.facebook.com/group.php?gid=205294336248>

Adresoj: rete: <heidi.goes@gmail.com>; letere: *Assebroeklaan 2, BE-8310 Brugge, Belgio*; telefone: +32 50 675178.

Raporto pri instrua vojaĝo al Ĉinio

de **Ronald GLOSSOP** (Usono)

Dum aŭgusto 2009 kvar urboj en Ĉinio gastigis la usonan emeritan profesoron Ronald GLOSSOP, direktoro de *Infanoj Ĉirkaŭ la Mondo* por helpi instrui E-on, aparte al infanoj. Dum la vizito, Profesoro Ron instruis en elementa lernejo en Taiyuan, en mezlernejo kaj publikaj parkoj en Wuhan, en infanĝardeno en Nanĉang kaj en universitato en Harbin.